

آثار تغییرات سطح دریاچه مهارلو بر میزان رطوبت و دمای هوای شهر شیراز

دکتر غلامعلی مظفری^۱، مهدی نارنگی فرد^۲

چکیده

دریاچه مهارلو به لحاظ نزدیکی به کلان شهر شیراز نقش تعدیل کننده رطوبتی و دمایی مهمی بر این شهر دارد. بروز خشکسالی طی دهه‌های اخیر و متعاقب آن کاهش سطح آب این دریاچه بر وضعیت رطوبتی و دمایی مناطق پیرامونی آن به ویژه شهر شیراز آثار نامطلوبی به همراه داشته است. در این پژوهش تغییرات خط ساحلی دریاچه مهارلو و تأثیر آن بر عناصر آب و هوایی به ویژه رطوبت هوا و دمای سطح زمین نواحی مجاور دریاچه مورد بررسی قرار گرفته است. برای ارزیابی تغییرات خط ساحلی از داده‌های سنجنده ETM+ & ماهواره LANDSAT در تاریخ‌های ۲۲ می ۱۹۸۷ و ۱۷ مارس ۱۹۹۹ و ۲۰ مارس ۲۰۰۰ و ۱۸ مارس سال ۲۰۰۹ استفاده شد. همچنین به منظور پردازش تصاویر ماهواره‌های از روش طبقه‌بندی نظارت شده با اعمال الگوریتم بیشترین شباهت جهت محاسبه نوسان‌های سطح آب دریاچه در دوره‌های زمانی مختلف استفاده گردید. یافته‌های پژوهش بیانگر کاهش ۲۹ کیلومتر مربعی سطح دریاچه در سال ۱۹۸۷ و ۲۰۰۰ در ماه می و ۱۰۷ کیلومتر مربعی در سال ۱۹۹۹ و ۲۰۰۹ در ماه مارس است. میانگین درصد شاخص پوشش گیاهی در حریم ۱۰ کیلومتری دریاچه در سال ۱۹۸۷ و ۲۰۰۰ در همان ماه ۱۵ درصد کاهش یافته است. اما در سال ۱۹۹۹ و ۲۰۰۹ در ماه مارس تنها ۳ درصد کاهش را نشان می دهد. دمای کمینه، میانگین و بیشینه سطح زمین (LST) در حریم پیرامونی دریاچه در دوره کم‌آبی در تاریخ‌های مشابه با افزایش همراه بوده است.

کلید واژگان: دمای سطح زمین، ماهواره لندست، دریاچه مهارلو، شیراز

بهترین وسیله برای آشکارسازی و ارزیابی تغییرات شناخته شده است؛ چراکه با پیشرفت‌های انجام گرفته در این فن‌آوری و تولید تصاویر ماهواره‌ای با قدرت تفکیک طیفی و مکانی بالا و همچنین انواع فنون پردازش تصویر می‌توان تغییرات کاربری را برآورد کرده و نسبت به مدیریت آن‌ها اقدام نمود (فیضی‌زاده و حاجی میرحیمی، ۱۳۸۷: ۱). پژوهش‌هایی که در زمینه پایش تغییرات خطوط ساحلی با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای صورت گرفته می‌توان به پژوهش‌های زیر اشاره کرد:

ترومپیکاس^۲ و همکاران (۲۰۰۹) به مطالعه روابط تجربی بین درجه حرارت سطح آب دریاچه‌های سوپریو^۳، هورن^۴، ایری^۵ و انتاریو^۶ کانادا و درجه حرارت هوا محل جهت تخمین دمای آب در آینده با استفاده از درجه حرارت هوا پرداختند. سینگ^۷ و همکاران (۲۰۱۲) تغییرات خط ساحلی دریاچه آرال با استفاده تصاویر ماهواره لندست مورد بررسی قرار دادند. سیما^۸ و همکاران (۲۰۱۳) تغییرات مکانی و زمانی دمای سطح آب^۹ دریاچه ارومیه با استفاده از تصاویر MODIS و سیما و تجربی‌شی^{۱۰} (۲۰۱۳) حجم و مساحت و ارتفاع دریاچه ارومیه را با استفاده از داده‌های سنجش از دور و مدل‌های تحلیلی مورد بررسی قرار دادند. دووآن^{۱۱} و همکاران (۲۰۱۳) تغییرات حجم آب در دریاچه‌های مید^{۱۲} در آمریکا، تانا^{۱۳} در اتیوپی، و ایجسل^{۱۴} در هلند مورد مطالعه قرار دادند.

2. Trumpickas

3. Superior

4. Huron

5. Erie

6. Ontario

7. Singh

8. Sima

9. water surface temperature (WST)

10. Tajrishy

11. Duan

12. Mead

13. Tana

14. IJssel

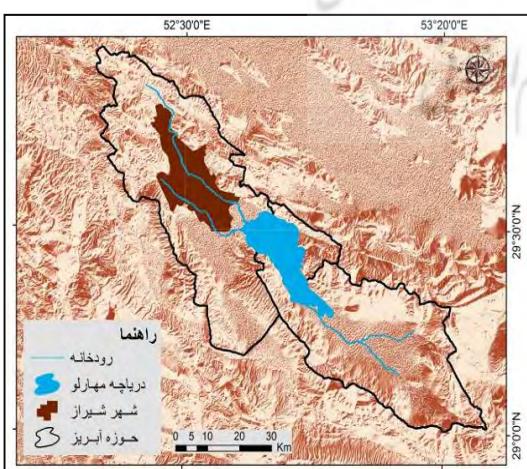
مقدمه

اشکال و پدیده‌های طبیعی سطح زمین خیلی سریع تغییر پیدا می‌کنند و این تغییرات در طول زندگی انسان بسیار چشمگیر است (رسولی، ۱۳۸۷: ۵۲۴). در اکثر نواحی، دریاچه‌ها به عنوان باران‌سنج‌های طبیعی در نظر گرفته می‌شوند. بدیهی است که بارندگی در سطح کره زمین تغییرات زمانی و مکانی زیاد دارد. در چنین وضعیتی، دریاچه‌ها با ویژگی‌های منحصر به فرد خود مناسب‌ترین پدیده‌های طبیعی برای تخمین دقیق نوسان‌های بارش‌ها در یک محل محسوب می‌گردند. بنابراین، می‌توان دریاچه‌ها را به عنوان باران‌سنج‌های قدیمی در نظر گرفت که نوسان‌های سطح آب آن‌ها از نوسان‌های بارش در آن مکان حکایت دارند (جهانبخش، ۱۳۸۹: ۵۰). ارزیابی بهنگام و دقیق تغییرات ویژگی‌های سطح زمین، برای درک بهتر روابط و برهمکنش‌های بین پدیده‌های انسانی و طبیعی، جهت اتخاذ تصمیمات مناسب بسیار حائز اهمیت است. جهت آشکارسازی این تغییرات به طور گسترده‌ای در دهه‌های اخیر از داده‌های سنجش از دور به عنوان منابع اولیه استفاده شده است.

پایش تغییرات کاربری و پوشش اراضی نقش اساسی در برنامه‌ریزی و مدیریت محیط زیست دارد. داده‌های ماهواره‌ای کارایی بالایی در آشکارسازی و تجزیه و تحلیل تغییرات زیست محیطی دارند (سفیانیان، ۱۳۸۸: ۱۵۳). آشکارسازی تغییرات^۱ فرآیندی است که امکان مشاهده و تشخیص تفاوت‌ها و اختلافات سری زمانی پدیده‌ها، عارضه‌ها و الگوهای سطح زمین را فراهم می‌کند (Lu et al, 2004, 2366). معمولاً آشکارسازی تغییرات ناشی از تشخیص مناطق تغییر یافته در دو تصویر و دو زمان متفاوت است (Xiaolu and Bo, 2011, 238). در این میان استفاده از فن‌آوری سنجش از دور به عنوان

1. Change Detection

این حوضه از شمال به دریاچه بختگان و از جنوب و باختر به حوضه آبریز قره‌آجاج محدود می‌شود که سه زیر حوضه سروستان، گشتگان و حوضه باختری مهارلو تشکیل شده است؛ دریاچه مهارلو در یک فرونژ است ناویدیسی مانند، شکل گرفته که گسل سروستان از آن می‌گذرد (قهرودی و همکاران، ۱۳۹۰: ۲۳). سری هرمز به سن کامبرین قدیمی‌ترین سنگ‌های موجود در حوضه را تشکیل داده‌اند و جدیدترین واحدهای سنگی متعلق به کواترنر است (خاکسار و همکاران، ۱۳۸۵: ۱). حدود ۱۰ چشمۀ اصلی و تعدادی چشمۀ کوچک در حاشیه دریاچه وجود دارد که اغلب در بخش باختری دریاچه دیده می‌شوند. جهت جريان آب زيرزميني در دشت آبرفتی شیراز به سمت دریاچه مهارلو است (فياضي و همکاران، ۱۳۸۶: ۲). تأثير توده‌های هوای گوناگون، دامنه ارتفاعی قابل توجه در حوضه، کشیدگی و وسعت نسبتاً زیاد حوضه سبب شده است که آب و هوای منطقه تا حدودی متغير و گوناگون باشد، میزان بارندگی در شمال و شمال باختر حوضه به بیش از ۵۰۰ میلی‌متر و در سمت خاور و شمال خاوری به کمتر از ۵۰۰ میلی‌متر و تا ۲۵۸ میلی‌متر در سروستان می‌رسد (زمرديان و همکاران، ۱۳۹۱: ۵۱).

شكل ۱: موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه

منبع: نگارندگان ۱۳۹۳

عمده‌ترین مطالعات در زمینه نوسانات خطوط ساحلی در ایران عمدها در مورد دریاچه ارومیه صورت گرفته است از جمله آل شیخ و همکاران (۱۳۸۴)، رسولی و همکاران (۱۳۸۷)، شایان و جنتی (۱۳۸۶)، رسولی و عباسیان (۱۳۸۸)، جلیلی و همکاران (۱۳۹۰)، در مورد سواحل شمالی دریای مکران و خلیج فارس نیز به مطالعات غرب‌پرزا و معتمد (۱۳۸۳)، ضیائیان و همکاران (۱۳۸۹)، نعیمی و همکاران (۱۳۸۹)، صالحی‌پور و همکاران (۱۳۹۱)، یمانی و همکاران (۱۳۹۰)، رنجبر و ایرانمنش (۱۳۹۰)، همچنین از دیگر مطالعات مرتبط می‌توان به (مهساfer و همکاران، ۱۳۸۹؛ محمدی یگانه و همکاران، ۱۳۹۲) اشاره کرد.

همچنان که عنوان شد بیشتر مطالعات مریبوط به دریاچه ارومیه است. اما در این پژوهش دریاچه مهارلو جهت بررسی میزان تأثیرگذاری مقدار گستره و مساحت آب دریاچه بر عناصر آب و هوایی به ویژه رطوبت، دمای سطح زمین و درصد شاخص پوشش گیاهی مناطق پیرامونی آن در این پژوهش به عنوان هدف اصلی در نظر گرفته شده است.

مواد و روش‌ها

دریاچه مهارلو در فاصله هفت کیلومتری جنوب خاوری شهر شیراز بین ۲۹ و ۳۰ درجه و بین ۱۸ و ۴۲ دقیقه عرض شمالی و بین ۵۲ و ۵۷ دقیقه طول جغرافیایی قرار دارد، مساحت این دریاچه بالغ بر ۲۵۷ کیلومتر مربع است. منطقه مورد مطالعه شامل دریاچه مهارلو و نواحی پیرامونی با وسعتی بالغ بر ۲۴۳ کیلومتر مربع، یازدهمین پهنه آبی از لحاظ وسعت در ایران است. شکل (۱).

جغرافیا و آمایش شهری- منطقه‌ای، سال پنجم، شماره ۱۴، بهار ۱۳۹۴

همچنین ترکیب رنگی کاذب^۷ آن در شکل (۲) نمایش نمایش داده شده است.

جدول ۱: مشخصات تصاویر ماهواره‌ای استفاده شده در پژوهش

ردیف	۱	۲	۳	۴
تاریخ برداشت میلادی	۱۹۸۷/۵/۲۲	۲۰۰۰/۵/۱۷	۱۹۹۹/۳/۲۰	۲۰۰۹/۳/۱۸
تاریخ برداشت خورشیدی	۱۳۶۶/۳/۱	۱۳۷۹/۲/۲۸	۱۳۷۷/۱۲/۲۹	۱۳۸۷/۱۲/۲۷
ردیف آ و گذر ^۸	۱۶۲-۴۰	۱۶۲-۴۰	۱۶۲-۴۰	۱۶۲-۴۰
ماهواره	LANDSAT ۵	LANDSAT ۵	LANDSAT ۷	LANDSAT ۵
نوع سنجنده	TM	TM	ETM+	TM

منبع: نگارندگان ۱۳۹۳

محدوده این دریاچه جهت محاسبه شاخص بهنجار شده پوشش گیاهی^۱، استخراج کاربری اراضی، دمای سطح زمین^۲ با در نظر گرفتن حریم پیرامونی (Buffer) ۱۰ کیلومتری ترسیم و محاسبات مربوط در این محدوده انجام گرفت.

داده‌های به کارگیری شده در این پژوهش شامل چهار تصاویر ماهواره لندست است که با توجه به محدودیت دریافت تصاویر ماهواره‌ای و لزوم استفاده از تصاویر در زمان‌های نسبتاً مشابه، گزینش تاریخ تصاویر در دو بازه زمانی پایان زمستان و پایان دوره بارشی اوایل ماه خرداد در دوره‌های همراه با ترسالی و خشکسالی در سال‌های ۱۹۸۷، ۲۰۰۰، ۱۹۹۹ و ۲۰۰۹ از تاریمای سازمان زمین‌شناسی ایالات متحده (USGS)^۳ دریافت گردید. توان تفکیک مکانی باندهای تصاویر ماهواره لندست در باندهای ۱ الی ۵ و ۷ سنجنده TM و ۳۰ ETM+ و ۳۰ متر، باند ۶ (حرارتی^۴) ۶۰ متر و باند ۸ (پانکروماتیک^۵) در سنجنده ETM+ ۱۵ متر است. مدل رقومی ارتفاعی نیز از داده‌های راداری سنجنده ASTER^۶ با ابعاد یاخته‌های ۳۰ متر استخراج شد. همچنین فراسنج‌های آب و هوایی (کمینه، میانگین و بیشینه دما، دمای خشک و تر، نقطه شبنم و میزان تبخیر، کمینه دمای سطح زمین به همراه کمینه، میانگین و بیشینه رطوبت) ایستگاه همید شیراز در بازه زمانی ۱۹۵۶-۲۰۱۲ جهت ارزیابی میزان تأثیرگذاری میزان حجم و گستره مساحت آب دریاچه مهارلو بر این عناصر مورد استفاده قرار گرفت. ویژگی‌های این تصاویر در جدول (۱)؛ و

1 . Normalized Difference Vegetation Index (NDVI)

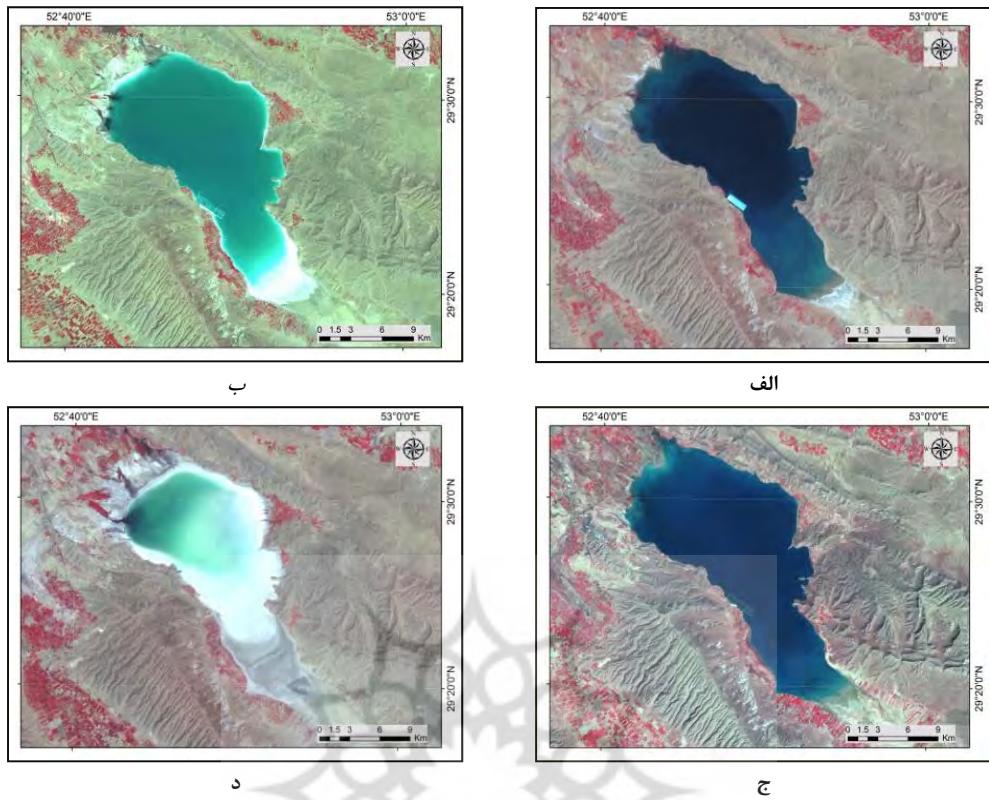
2 . Land Surface Temperature (LST)

3 . United States Geological Survey

4 . Thermal

5 . Panchromatic

6 . The Advanced Spaceborne Thermal Emission and Reflection Radiometer (ASTER)

شکل ۲: ترکیب کاذب رنگی (۴۲۲ RGB) تصویر ماهواره‌ای دریاچه مهارلو در سال‌های

(الف: ۱۹۸۷، ب: ۲۰۰۰ و ج: ۱۹۹۹، د: ۲۰۰۹)

منبع: نگارندگان ۱۳۹۳

در این رابطه m_i بردار میانگین Σ ماتریس کواریانس داده‌های کلاس i هستند. f تعداد باندها و علامت // نماد دترمینال است. میانگین و واریانس بر اساس پیکسل‌های معلوم هر کلاس انجام می‌پذیرد که در مرحله تمرینی مشخص می‌شوند (فاطمی و رضایی، ۱۳۸۹: ۲۱۷).

سپس جهت محاسبه پوشش میزان شاخص بهنجار شده گیاهی از دو باند قرمز و فروسرخ نزدیک (Rouse et al, 1974, 309) استفاده (۲) رابطه (۳) استفاده کرد. پس از آن به منظور تفکیک کیفی پوشش گیاهی، با استفاده از رابطه (۳) نقشه درصد پوشش گیاهی تهیه شد.

$$\text{NDVI} = \frac{\text{NIR}-\text{R}}{\text{NIR}+\text{R}} \quad (2)$$

مقادیر این شاخص بین -۱ و +۱ است، مقادیر ۰/۰۵ تا ۰/۰ برای مناطق گیاهی تنک، مقادیر ۰/۰۵ تا ۰/۰ برای

در گام نخست بر اساس روش پارامتریک طبقه‌بندی ناظارت شده^۱ در محیط نرم‌افزار ERDAS IMAGING 9.2 با معرفی علائم طیفی با اعمال خوارزمیک^۲ بیشترین شباهت^۳ طبقه‌بندی ناظرت شده شده جهت استخراج کاربری سه‌گانه پوشش گیاهی، بایر و دریاچه انجام پذیرفت. برای محاسبه احتمال از تابع چگالی نرمال چند متغیره n بعدی رابطه (۱) استفاده می‌شود:

رابطه (۱)

$$(x|w_i) = (2\pi)^{-f/2} |\sum_i|^{-1/2} \exp \left(\left(-\frac{1}{2} \right) (x - m_i)^t \sum_i^{-1} (x - m_i) \right)$$

1 . Supervised Classification

2 . Algorithm

3 . Maximum Likelihood

ثابت کالیبراسیون دوم معادل $1282/71$ بـ حسب کلوین و L رادیانس طیفی بر حسب $(W\ m^{-2}\ sr^{-1}\ \mu m^{-1})$ است. مقدار درصد پوشش گیاهی با استفاده از NDVI محاسبه می‌شود. در این روش، آستانه‌گذاری NDVI استفاده می‌شود.

-۱ $NDVI < 0.2$: در این حالت پیکسل مربوط به خاک خشک (لخت) و ارزش گسیل‌مندی آن بر اساس آنالیز کتابخانه‌ای نمونه‌های خاک برای باند حرارتی لندست 0.97 است.

-۲ $0.5 < NDVI < 0.0$: پیکسل‌های با ارزش NDVI بالاتر از 0.5 مناطق با پوشش گیاهی کامل و مقدار ارزش ثابت برای گسیل‌مندی 0.99 در نظر گرفته شده است.

-۳ $0.5 \leq NDVI \leq 0.2$: در این حالت، پیکسل ترکیبی از خاک خشک (لخت) و پوشش گیاهی تشکیل داده است و گسیل‌مندی آن با توجه به رابطه (۶) محاسبه می‌گردد:

رابطه (۶) $\epsilon = \epsilon_v P_v + \epsilon_s (1 - P_v) + d\epsilon$
که ϵ_v گسیل‌مندی پوشش گیاهی، ϵ_s گسیل‌مندی خاک، P_v نسبت پوشش گیاهی به دست آمده از رابطه (Sobrino et al, 2004, 436) است.

رابطه (۷) $P_v = \left[\frac{NDVI - NDVI_{min}}{NDVI_{max} - NDVI_{min}} \right]^2$
مقدار $NDVI_{max}$ برابر با 0.5 و $NDVI_{min}$ برابر با 0.2 است.
که در رابطه (۶) شامل اثر توزیع هندسی سطوح طبیعی و همچنین بازتاب داخلی است که برای سطوح هموار، این مقدار ناچیز است؛ اما برای سطوح ناهمگن و خشن، به عنوان مثال جنگل، این مقدار می‌تواند تا ۲ درصد برسد. البته به صورت تقریبی با توجه به رابطه (۸) می‌توان این مقدار را محاسبه کرد:

رابطه (۸) $d\epsilon = (1 - \epsilon_s)(1 - P_v)F\epsilon_v$

که در آن F ضریب شکل، که ارزش میانگین آن، با فرض توزیع هندسی متفاوت 0.55 است. با توجه به

مناطق گیاهی معمولی و از $0/5$ به بالا برای مناطق گیاهی بسیار متراکم و غنی است. آب و برف و یخ دارای مقادیر منفی و خاک‌ها دارای مقادیر کمتر از $0/05$ و ابرها معمولاً دارای مقادیر حول صفر هستند (فاطمی و رضایی، ۱۳۸۹: ۱۳۸).

$$CP = (NDVI+1) \times 50 \quad (3)$$

در پایان ساختار رستری^۱ نقشه‌های مورد نظر در محیط نرم‌افزار ArcGIS به ساختار برداری^۲ تبدیل و مساحت موضوعه آن استخراج گردید، جهت تحصیل دمای سطح زمین نیز مراحل زیر انجام گرفت:

الف: محاسبه رادیانس طیفی تصویر حرارتی با بهره بالای^۳ این سنجنده، با روش پیکسل به پیکسل به ترتیب به دمای سطحی تبدیل شد؛ تبدیل ارزش‌های رقومی به رادیانس طیفی بر اساس مرجع تابش طیفی؛ بر اساس رابطه (Landsat Project Science Office, 2002)

$$L = gain \times DN + offset \quad (4)$$

تابع طیفی مرجع باند 6 در DN به ترتیب معادل 1 و 255 بـ حسب $(W\ m^{-2}\ sr^{-1}\ \mu m^{-1})$ است. مقدار Gain و Bias از Headerfile تصاویر استخراج شده است.

ب: بازیابی دمای روشنایی^۴ گام بعدی تبدیل رادیانس طیفی به دمای جسم سیاه است. این تبدیل از رابطه پلانک برای تبدیل مقادیر تابش طیفی به دمای جسم سیاه (BT) استفاده می‌گردد:

$$BT = \frac{K_2}{\left\{ LN \left[\frac{K_1}{L} + 1 \right] \right\}} \quad (5)$$

که در این رابطه BT دمای روشنایی سنجنده بر حسب کلوین، K_1 ثابت کالیبراسیون اول معادل $666/09$ و K_2 بـ حسب $(W\ m^{-2}\ sr^{-1}\ \mu m^{-1})$ است.

1 . Raster

2 . Vector

3 . High Gain

4 . Retrieving Brightness Temperature

بارش منتهی به زمان انتخاب تصاویر را نشان می‌دهد. بررسی‌ها نشان داد بارش در سال آبی ۶۵-۶۶ (۱۹۸۷) میلادی) بالاتر از میانگین بارش ۵۰ ساله (۴۶۵ میلی‌متر) بوده است، در مقابل سال آبی ۷۸-۷۹ (۲۰۰۰ میلادی) با ۱۹۲/۸ میلی‌متر میزان بارش کمتر از میانگین ۵۰ ساله رخ روی داده است. در همین حال در شش ماهه دوم سال ۱۳۷۷ (۱۹۹۹ میلادی) ۳۰/۳/۹ میلی‌متر و در سال ۱۳۸۷ (۲۰۰۹ میلادی) تنها ۱۰/۴ میلی‌متر بارش به ثبت رسیده است.

جدول ۲: مجموع میزان بارش منتهی به تاریخ دریافت تصاویر به میلی‌متر

		مجموع	اردیبهشت	فروردین	اسفند	بهمن	دی	آذر	آستان	مهر	ماه	سال آبی/ماه
۴۶۵	.	۵۲	۶۶/۵	۱۱/۸	۸/۵	۲/۲	۵/۶/۲	۰	۱۳۶۵-۶۶			
۱۹۲/۸	۰/۲	۲/۲	۰/۷	۲۵/۱	۱۴۲/۲	۱۱/۸	۰/۴	۰	۱۳۷۸-۷۹			
۲۰۲۹	-	-	۱۲۷/۱	۸/۲	۹/۴/۷	۰	۰	۰	۰/۱	۰	۱۳۷۷	
۱۰/۴	-	-	۲۲/۵	۱۸/۲	۲۵/۹	۰/۲	۲/۲	۰	۰	۱۳۸۷		

منبع: اداره کل هواشناسی استان فارس، ۱۳۹۲

پس از تعیین دو دوره ترسالی و خشکسالی در بازه زمانی پایان زمستان و پایان تابستان جهت محاسبه میزان تأثیرگذاری نوسانات آب دریاچه بر محیط پیرامونی خود با ترسیم یک حریم ده کیلومتری عناصر دمای سطح زمین، مساحت کاربری‌های مختلف، میزان شاخص پوشش گیاهی با تنظیم انعکاس خاک و رطوبت هوا محاسبه گردید. در گام نخست پیش از عملیات طبقه‌بندی برای بالابردن وضوح تصویر از روش بارزسازی تصویر^۲ با به کارگیری تابع تعدیل هیستوگرام^۳ استفاده گردید. تصاویر آشکارسازی شده به روش تعدیل هیستوگرام و حریم ده کیلومتری دریاچه در سال‌های ۱۹۸۷، ۱۹۹۹، ۲۰۰۰ و ۲۰۰۹ در اشکال (۳) الی (۶) قابل مشاهده است.

معادلات (۶) و (۷) گسیل‌مندی سطح زمین (LSE)^۱

را به وسیله رابطه (۹) و (۱۰) به دست آورده:

$$\epsilon = m P_v + n \quad \text{رابطه (۹)}$$

رابطه (۱۰)

$$m = \epsilon_v - \epsilon_s - (1 - \epsilon_s) F \epsilon_v \quad \& \quad n = \epsilon_s + (1 - \epsilon_s) F \epsilon_v$$

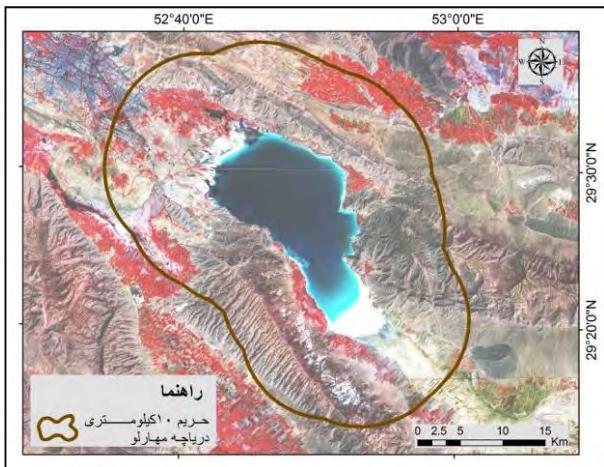
به منظور اعمال این روش، مقدار گسیل‌مندی خاک و پوشش گیاهی مورد نیاز است. بدین جهت، مقدار گسیل‌مندی ۰/۹۹ درای پوشش گیاهی انتخاب گردید. با توجه به تنوع بالای گسیل‌مندی خاک در مقایسه با پوشش گیاهی مقدار میانگین آن با (انحراف استاندارد Sobrino et al, ۰/۹۷۳، ۰/۹۷۳ در نظر گرفته شد، ۰/۰۰۴ ۲۰۰۴، ۴۳۶ سپس دمای سطح زمین با استفاده از رابطه (۱۱) (Artis and Carnahan, ۱۹۸۲) محاسبه می‌شود.

$$T_s = \frac{T_b}{[1 + (\frac{\lambda b t}{a}) L n \epsilon]} \quad \text{رابطه (۱۱)}$$

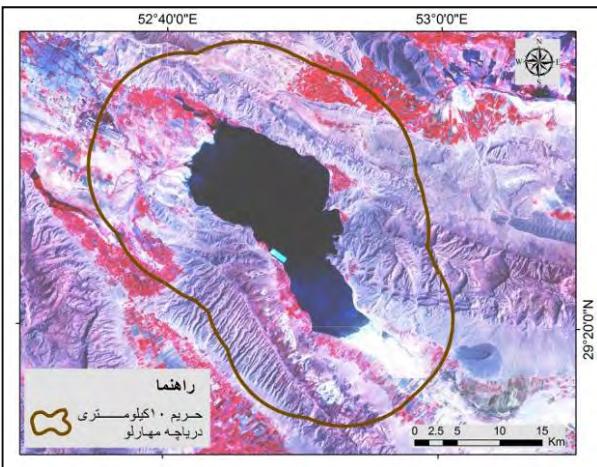
که در آن: λ طول موج رادیانس ساطع شده (6/62)، $a = \frac{hc}{k}$ ثابت پلانک (11.5 μm)، $c = 10^{-34} j \cdot sec$ سرعت نور (2/998)، $k = 10^8 m/sec$ ثابت استفان بولتزمن (1/38) و $\epsilon = 10^{-23} j/k$ گسیل‌مندی است.

یافته‌های تحقیق و بحث

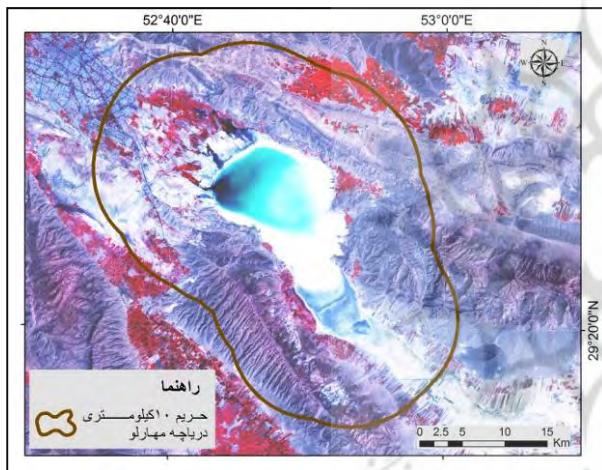
پژوهش حاضر در سه بخش آشکارسازی تغییرات کاربری اراضی، بررسی تغییرات درصد شاخص بهنجار شده پوشش گیاهی و دمای سطح زمین در حریم ده کیلومتری دریاچه مهارلو انجام گرفت. جهت بررسی تأثیرات نوسان مساحت آب دریاچه مهارلو، نخست در دو دوره زمانی، پایان زمستان و پایان دوره بارشی اوایل ماه خرداد انتخاب گردید. جدول (۲) مجموع میزان

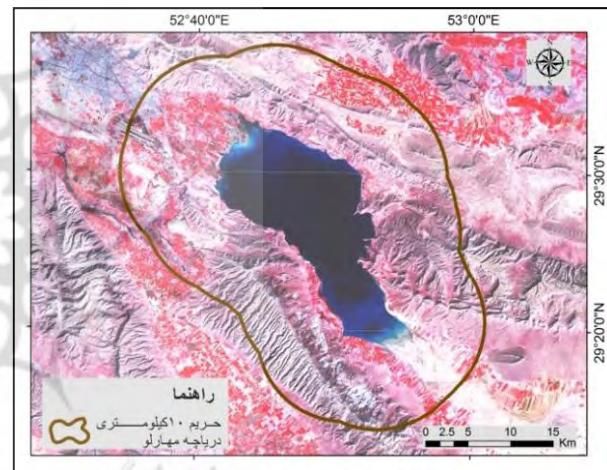
شکل ۴: تصویر آشکارسازی شده به روش تعدیل هیستوگرام و حریم ۰ کیلومتری دریاچه در سال ۲۰۰۰
منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

شکل ۳: تصویر آشکارسازی شده به روش تعدیل هیستوگرام و حریم ۱۰ کیلومتری دریاچه در سال ۱۹۸۷
منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

شکل ۶: تصویر آشکارسازی شده به روش تعدیل هیستوگرام و حریم ۱۰ کیلومتری دریاچه در سال ۲۰۰۹
منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

شکل ۵: تصویر آشکارسازی شده به روش تعدیل هیستوگرام و حریم ۱۰ کیلومتری دریاچه در سال ۱۹۹۹
منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

یکنواختی آن‌ها و همچنین میزان همپوشی آن‌ها محاسبه گردید. پس از تهیه نشانه‌های طیفی عملیات طبقه‌بندی بر روی تمامی تصویر و باندهای طیفی انجام شد. تصاویر استخراج شده در سال ۱۹۸۷ (شکل ۷)، سال ۲۰۰۰ (شکل ۸)، سال ۱۹۹۹ (شکل ۹) و سال ۲۰۰۹ میلادی در (شکل ۱۰) نمایش داده شده است.

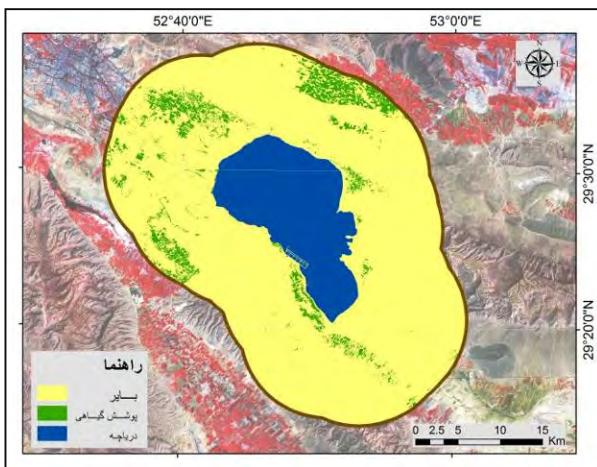
آشکارسازی تغییرات کاربری اراضی

جهت ارزیابی و محاسبه تغییرات مساحت دریاچه و کاربری‌های پیرامونی، نقشه‌های کاربری با استفاده از روش طبقه‌بندی نظارت شده با اعمال خوارزمیک بیشترین شباهت به کار گرفته شد. در طی این فرآیند نخست عملیات مبتنی بر ترکیب^۱ باندها انجام گرفت. که پس از تعریف نمونه‌های تعلیمی^۲ به کمک اطلاعات پیکسل‌های هر گروه از طبقه مورد نظر نشانه‌های طیفی^۳ آن پدیده محاسبه و میزان تناسب نمونه‌ها، همگنی و

1 . Color Composite

2 . Training Area

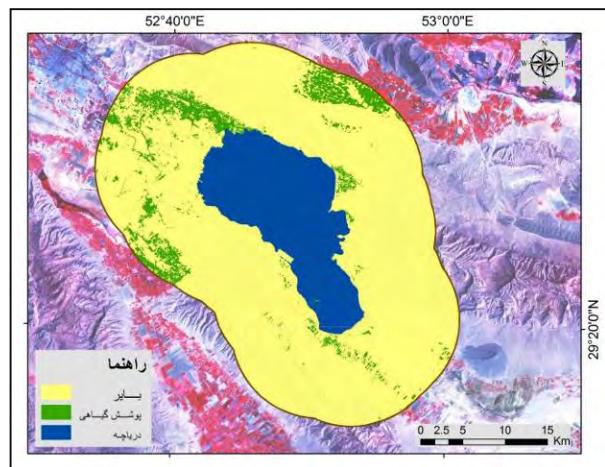
3 . Spectral Signature

شکل ۸: نقشه طبقه‌بندی نظارت شده تصویر ماهواره لندست

سنجدنده **ETM+** دریاچه مهارلو در سال ۲۰۰۰

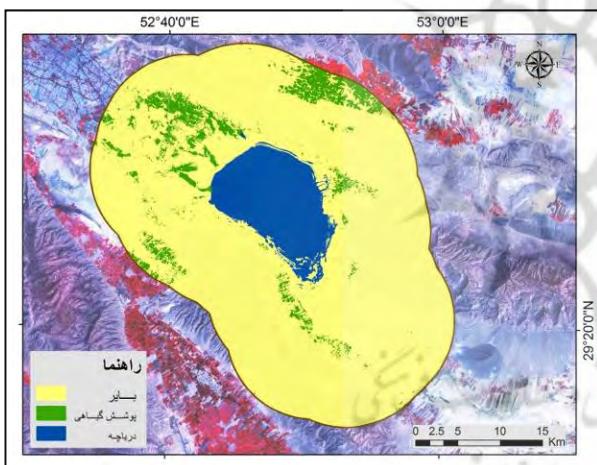
منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

شکل ۷: نقشه طبقه‌بندی نظارت شده تصویر ماهواره لندست

سنجدنده **TM** دریاچه مهارلو در سال ۱۹۸۷

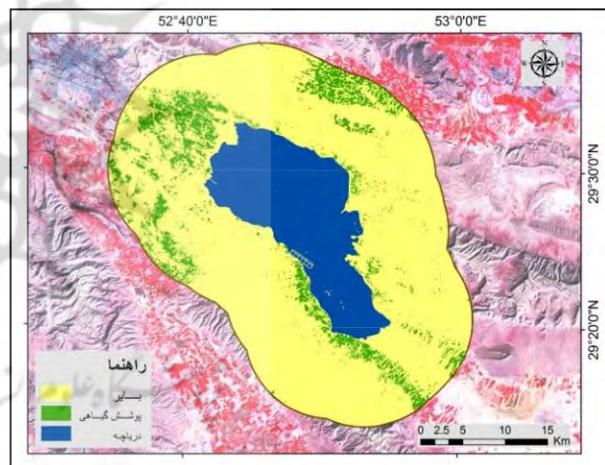
منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

شکل ۱۰: نقشه طبقه‌بندی نظارت شده تصویر ماهواره لندست

سنجدنده **TM** دریاچه مهارلو در سال ۲۰۰۹

منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

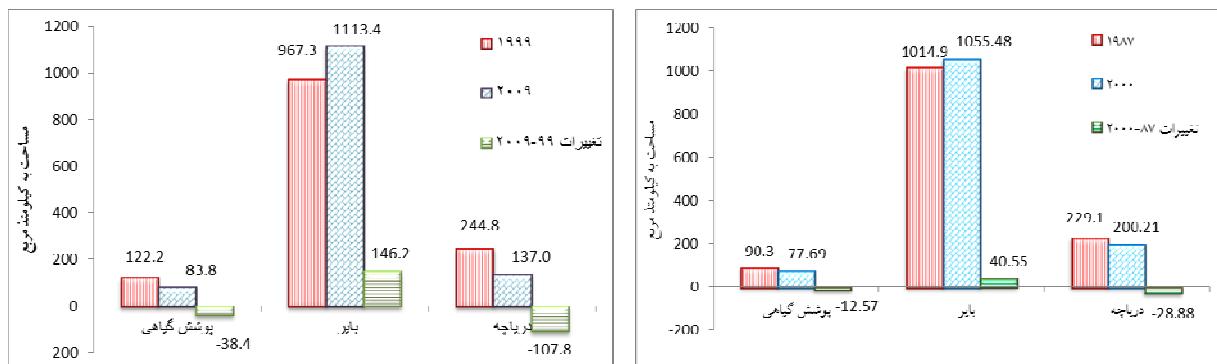
شکل ۹: نقشه طبقه‌بندی نظارت شده تصویر ماهواره لندست

سنجدنده **TM** دریاچه مهارلو در سال ۱۹۹۹

منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

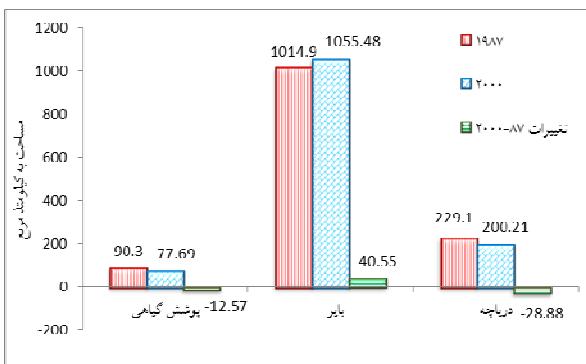
کیلومتر مربع به خود اختصاص داده است. روند تغییرات مساحت کاربری‌های سه گانه دریاچه، پوشش گیاهی و بایر در شکل (۱۳) نمایش داده شده است. در این تغییرات، شاهد افزایش کاربری بایر و در مقابل کاهش مساحت دریاچه در بازه زمانی ۲۲ ساله هستیم.

مساحت کاربری‌های استخراج و تغییرات مربوط به آن در اشکال (۱۱) و (۱۲) نشان داده شده است. بر این اساس مساحت دریاچه در سال‌های ۱۹۸۷، ۲۰۰۰، ۱۹۹۹، ۲۰۰۹ و ۲۰۰۹ به ترتیب ۲۴۴، ۲۲۹، ۲۰۰، ۱۳۷ و ۸۳ کیلومتر مربع و پوشش گیاهی ۹۰، ۷۷، ۶۷ و ۱۲۲ کیلومتر مربع و بایر ۹۶۷، ۱۰۵۵، ۱۰۱۴ و ۱۱۱۳ کیلومتر مربع و بایر

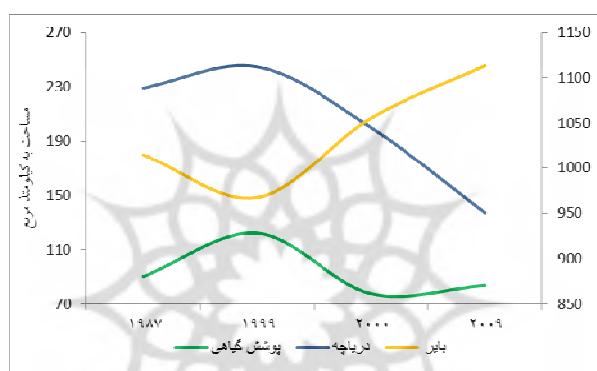
شکل ۱۲: مساحت کاربری‌های سه‌گانه و تغییرات آن در سال‌های

۱۹۹۹ و ۲۰۰۰ منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

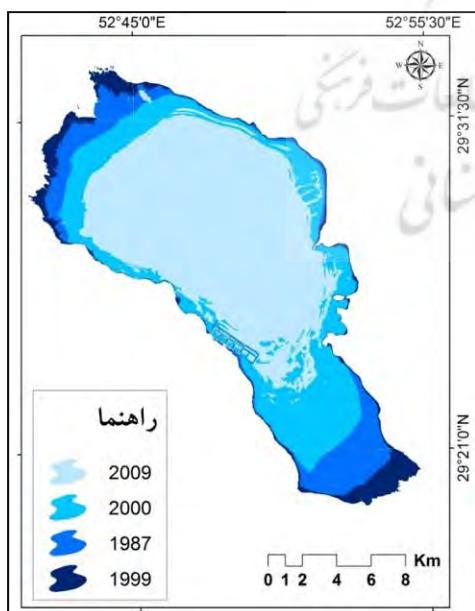
شکل ۱۱: مساحت کاربری‌های سه‌گانه و تغییرات آن در سال‌های

۱۹۸۷ و ۲۰۰۰ منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

شکل ۱۳: روند تغییرات مساحت کاربری‌های دریاچه، پوشش گیاهی و بایر (۲۰۰۹-۱۹۸۷)

منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

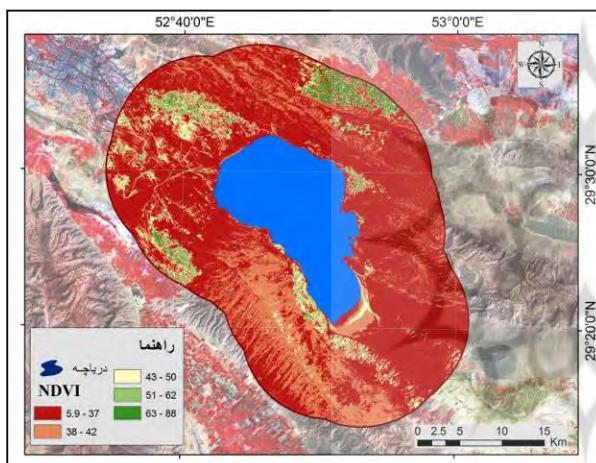
شکل ۱۴: تغییرات سطح آب دریاچه مهارلو از سال ۱۹۸۷-۲۰۰۹

منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

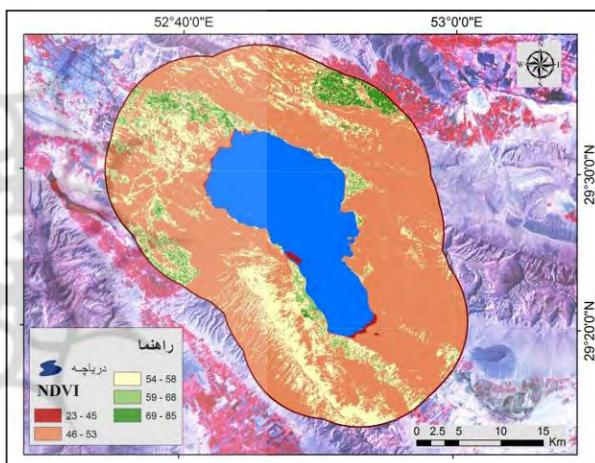
ارزیابی تصاویر چند سنجنده‌ای و چند زمانه‌ای نشان می‌دهد که تغییرات قابل توجهی در سطح آب دریاچه مهارلو رخ داده است. تغییرات دوره‌ای (۱۹۸۷-۲۰۰۹) سطح آب دریاچه در شکل (۱۴) نشان داده شده است.

(۱۵) و (۱۶) نشان می‌دهد که شاخص پوشش گیاهی در طبقه ۴۶ تا ۵۳ درصد، مساحت عمده در سال ۱۹۸۷ به خود اختصاص داده در حالی که در سال ۲۰۰۰ طبقه ۵/۹ تا ۳۷ درصد بیشترین مساحت را در بر گرفته است. در سال ۱۹۹۹ نیز میانگین درصد شاخص پوشش گیاهی ۵۴ درصد که در سال ۲۰۰۹ به ۵۱ درصد کاهش یافته است. پایین‌ترین درصد طبقه در سال ۲۰۰۹ نسبت به سال ۱۹۹۹ وسعت بیشتری را به خود اختصاص داده است. اشکال (۱۷) و (۱۸).

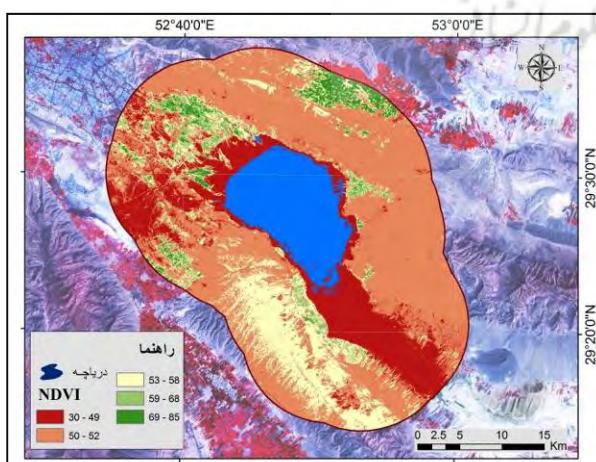
شاخص بهنجارشده پوشش گیاهی در این پژوهش تغییرات کیفی پوشش گیاهی به صورت تغییر درجه سرسبزی، مطالعه شده است. جهت بررسی این تغییرات درصد پوشش گیاهی به پنج گروه تقسیم شد. سپس میزان این تغییرات با هم مقایسه گردید. بر این اساس میانگین این شاخص در سال ۱۹۸۷ بیش از ۵۲ درصد است. در مقابل در سال ۲۰۰۰ به کمتر از ۳۸ درصد، و کمینه این شاخص نیز از ۲۲ درصد به ۵ درصد کاهش یافته است. بیشینه این شاخص تغییر محسوسی را نشان نمی‌دهد. اشکال

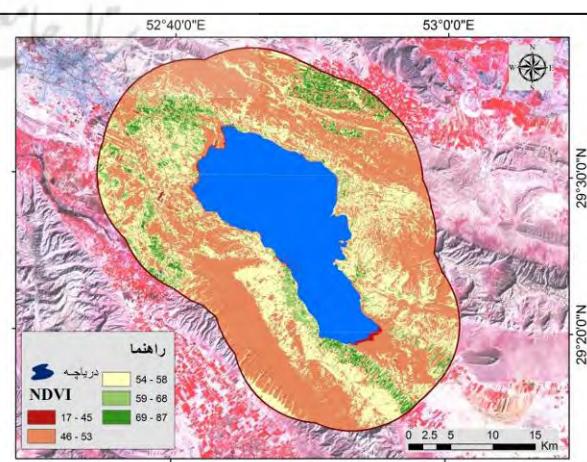
شکل ۱۶: درصد شاخص پوشش گیاهی حریم دریاچه مهارلو سال ۲۰۰۰ منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

شکل ۱۵: درصد شاخص پوشش گیاهی حریم دریاچه مهارلو سال ۱۹۸۷ منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

شکل ۱۸: درصد شاخص پوشش گیاهی حریم دریاچه مهارلو سال ۲۰۰۹ منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

شکل ۱۷: درصد شاخص پوشش گیاهی حریم دریاچه مهارلو سال ۱۹۹۹ منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

پرآبی نسبت به روزهای کم آبی از افزایش کمتری نسبت به میانگین بلندمدت آن برخوردار است. با بررسی نقشه‌های دمایی استخراج شده نحوه پراکنش الگوهای دمایی در سال ۱۹۸۷ قابل مشاهده است. (شکل ۱۹) میزان دمای کمینه و میانگین و بیشینه سال ۱۹۸۷ به ترتیب ۱۴، ۲۳ و ۳۲ درجه سانتی‌گراد با انحراف معیار ۴/۱ است. در حالی که در سال ۲۰۰۰ این ارقام به ۲۰، ۳۶ و ۴۸ درجه سانتی‌گراد با انحراف معیار ۷/۴ رسیده است. با توجه به این تصاویر الگوی دمایی در هر دو تاریخ مشابهت دارد.

دمای سطح زمین

به منظور ارزیابی میزان تأثیرگذاری میزان حجم و گستره مساحت آب دریاچه مهارلو بر عناصر آب و هوایی (کمینه، میانگین و بیشینه دما، دمای خشک و تر، نقطه شبنم و میزان تبخیر، کمینه دمای سطح زمین به همراه کمینه، میانگین و بیشینه رطوبت) استفاده گردید (جدول ۳). بر این اساس عدمه عناصر در سال‌های ۲۰۰۰ و ۲۰۰۹ نسبت به سال‌های ۱۹۸۷ و ۱۹۹۹ افزایش داشته است. همچنین مقایسه ویژگی‌های آماری عناصر آب و هوایی ایستگاه همدید شیراز در تاریخ‌های برداشت تصویر و میانگین بلندمدت (۲۰۱۲-۱۹۵۶) آن نشان داد عناصر دمایی در روزهای

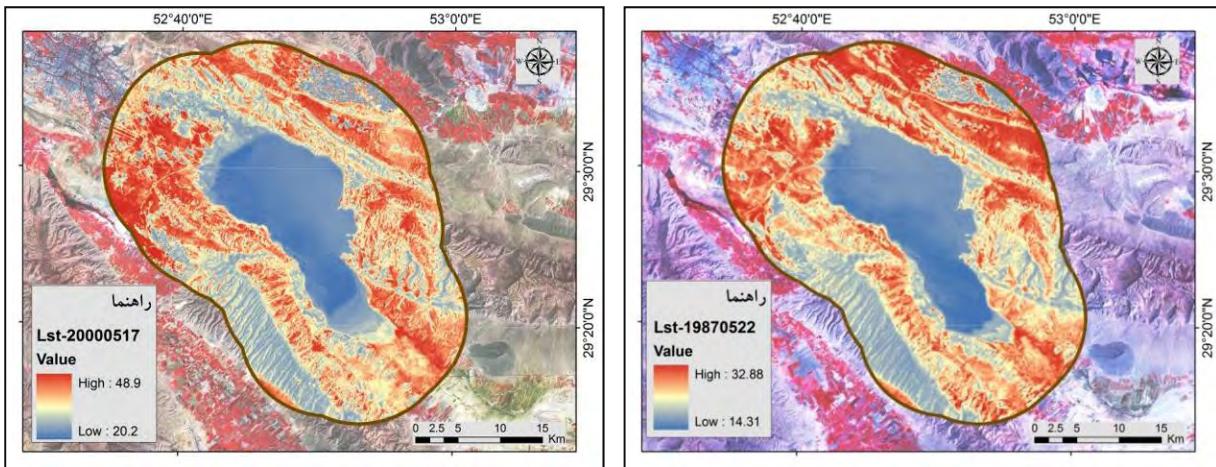
جدول ۳: ویژگی‌های آماری عناصر آب و هوایی ایستگاه همدید شیراز در تاریخ‌های برداشت تصویر و میانگین بلندمدت (۱۹۵۶-۲۰۱۲)

رطوبت به درصد			دما به سانتی‌گراد									تاریخ
بیشینه	میانگین	کمینه	کمینه سطح زمین	تبخیر	شبنم	تر	خشک	بیشینه	میانگین	کمینه	بیشینه	
۴۳	۲۴/۱	۱۳	۱۵	-	۳	۱۳/۸	۲۶/۲	۳۳/۶	۲۵/۴	۱۷/۲	۱۹۸۷/۵/۲۲	
۳۹/۵۳	۲۴/۶	۱۱/۵۳	۱۱/۱	-	۱/۱	۱۳/۱	۲۴/۴	۳۲/۴	۲۲/۷	۱۵	۲۰۱۲-۱۹۵۶	
۲۶	۱۹/۶	۱۳	۱۶	۱۶/۴	۱/۱	۱۳/۵	۲۶/۶	۳۲/۶	۲۶/۷	۲۰/۸	۲۰۰۰/۵/۱۷	
۴۳/۲۱	۲۶/۳	۱۲	۱۰/۲	۱۱/۱	۱/۸	۱۳/۱	۲۴	۳۲	۲۳/۴	۱۴/۵	۲۰۱۲-۱۹۵۶	
۶۶	۳۹	۱۴	-۱	۶/۱	-۲	۶/۸	۱۳/۴	۲۱/۴	۱۲/۹	۴/۴	۱۹۹۹/۳/۲۰	
۶۷/۳	۴۹	۲۵	۲/۶	۴/۹	۰/۲	۷/۲	۱۲/۴	۱۹/۴	۱۲/۶	۵/۷	۲۰۱۲-۱۹۵۶	
۹۲	-	۲۸	۲/۶	۴/۲	-	-	-	۲۳/۶	۱۳/۷	۳/۸	۲۰۰۹/۳/۱۸	
۶۷	-	۲۵/۲	۲/۵	۵/۳	-	-	-	۱۹/۷	۱۲/۵	۵/۵	۲۰۱۲-۱۹۵۶	

منبع: اداره کل هواشناسی استان فارس، ۱۳۹۳

دامنه‌های گرم در مناطق شمال باختری در سال ۲۰۰۹ گسترش یافته است، و در ناحیه‌هایی که دریاچه پس‌روی داشته، میزان دمای سطح خاک بیشتر شده است.

در سال ۱۹۹۹ میزان دمای کمینه و میانگین و بیشینه به ترتیب ۶، ۱۵ و ۲۶ درجه سانتی‌گراد با انحراف معیار ۲/۴ و در سال ۲۰۰۹ نیز ۱۶، ۲۵ و ۳۴ درجه سانتی‌گراد با انحراف معیار ۳/۳ است. اما الگوی دمایی در این دو تصویر متفاوت است. (اشکال ۲۱ و ۲۲)

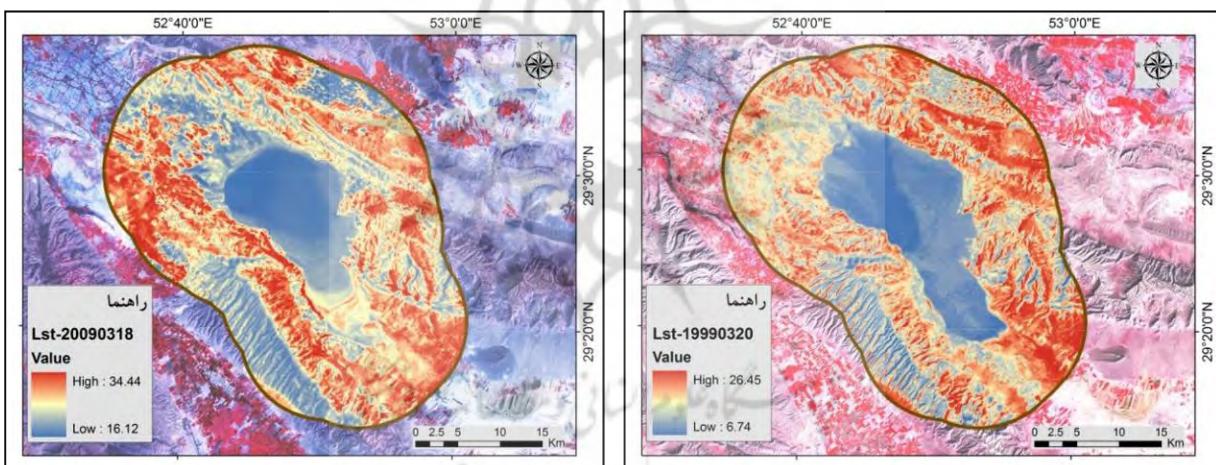

شکل ۲۰: الگوهای دمایی استخراج شده از تصویر سنجنده ETM+ ماهواره لندست سال ۲۰۰۰ حریم دریاچه مهارلو

منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

شکل ۱۹: الگوهای دمایی استخراج شده از تصویر سنجنده TM ماهواره لندست سال ۱۹۸۷ حریم دریاچه مهارلو

منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

شکل ۲: الگوهای دمایی استخراج شده از تصویر سنجنده TM ماهواره لندست سال ۲۰۰۹ حریم دریاچه مهارلو

منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

شکل ۱: الگوهای دمایی استخراج شده از تصویر سنجنده TM ماهواره لندست سال ۱۹۹۹ حریم دریاچه مهارلو

منبع: نگارندگان، ۱۳۹۳

دچار کم آبی شدید است. در سال ۱۳۸۸ پس از دو سال خشکسالی پیاپی (سال آبی ۸۶-۸۷ و ۸۷-۸۸)، دریاچه در ماه آگوست هم خشک شده است. در سال آبی بعد (۸۸-۸۹) بارش به ۲۴۵ میلی متر افزایش یافته؛ اما وضعیت به همین منوال است و دریاچه در ماه آگوست خشک است. این اوضاع نشان می‌دهد که تا چه میزان وضعیت دریاچه، شکننده و متأثر از میزان بارش است. در عمدۀ سال‌هایی که بارش زیر میانگین

نتیجه‌گیری

پایش صورت گرفته در زمینه تغییرات مساحت دریاچه مهارلو نشان داد در سال‌های ترسالی (سال آبی ۶۵-۶۶) با بارش ۴۶۵ میلی متر تا ماه اکتبر دریاچه پرآب است. این وضعیت (پرآبی دریاچه) در سال آبی ۷۶-۷۷ با بارش ۴۵۰ میلی متر، وضعیت دریاچه را تا ماه اکتبر پرآب نگه می‌دارد؛ اما در سال آبی ۷۸-۷۹ که بارش به زیر ۲۰۰ میلی متر کاهش یافته، دریاچه در ماه اکتبر

ایران را به شدت تهدید می‌کند؛ بیشترین تأثیر نوسانات آب دریاچه بر روی دمای کمینه شهر شیراز است، بدین ترتیب که دمای کمینه در دوره پرآبی (سال ۱۹۸۷) ۱۷/۲ درجه سانتی‌گراد است که نسبت به میانگین بلند مدت (۱۹۵۶-۱۹۱۲) ۲/۲ درجه سانتی‌گراد افزایش نشان می‌دهد؛ اما در سال کم آبی (سال ۲۰۰۰) ۲۰/۸ درجه سانتی‌گراد که نسبت به میانگین بلندمدت ۶/۳ درجه سانتی‌گراد و نسبت به روز مشابه در سال ۱۹۸۷ ۳/۶ درجه سانتی‌گراد افزایش نشان می‌دهد. به طور کلی عمدۀ عناصر دمایی در سال‌های ۲۰۰۹ و ۲۰۰۰ نسبت به سال‌های ۱۹۸۷ و ۱۹۹۹ در ایستگاه همدید شیراز افزایش داشته است. با توجه به مطالب مطروحه در این پژوهش کوشش شد تأثیر نوسانات آب دریاچه مهارلو بر وضعیت آب و هوایی نواحی پیرامونی با استفاده از داده‌های سنجش از دور بررسی گردد.

منابع

آل شیخ، علی‌اصغر و همکاران (۱۳۸۴). پایش خطوط ساحلی دریاچه ارومیه با استفاده از سنجش از دور، نشریه علوم جغرافیایی، جلد ۴، شماره ۵ صص ۹-۲۴.

جلیلی، شیدا و همکاران (۱۳۹۰). ارزیابی تأثیر شاخص‌های اقلیمی NAO و SOI بر تغییرات تراز دریاچه ارومیه، کاربرد روش‌های آنالیز طیفی سری‌های زمانی، نشریه آب و خاک - (علوم و صنایع کشاورزی)، جلد ۲۵، شماره ۱، صص ۱۴۹-۱۴۰.

جهانبخش، سعید و همکاران (۱۳۸۹). دریاچه ارومیه، شاخصی کلاسیک از ارتباط بین لکه‌های خورشیدی و اقلیم در شمال غرب ایران، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، دوره ۲۵، شماره ۹۹، صص ۷۷-۴۹.

حافظیه، محمود (۱۳۸۱). بررسی برخی از خصوصیات زیستی و تراکم آرتمیا در دریاچه مهارلو استان فارس، مجله علمی شیلات ایران، سال یازدهم، شماره ۴، صص ۲۸-۱۱.

(۳۰۰ میلی‌متر) رخ داده است دریاچه در ماه می دچار خشکی است. بر عکس در سال‌های که بارش در سال آبی بیش از ۴۰۰ میلی‌متر است، دریاچه در تمامی ماه‌ها با پرآبی همراه است. وابستگی شدید دریاچه به بارش، کوچک‌بودن حوضه آبریز، فصلی‌بودن رودهای ورودی به دریاچه، وضعیت دریاچه را به شدت حساس کرده است. بدین جهت باید از احداث هرگونه بند به ویژه از نوع مخزنی در این حوضه اجتناب شود. از این‌رو ساخت بند تنگ سرخی در شمال باختری حوضه می‌تواند خسارات جبران‌ناپذیری به دریاچه وارد نماید. به طور کلی می‌توان به تأثیر بیشتر نوسانات دریاچه بر درصد شاخص پوشش گیاهی نسبت به سایر متغیرها اشاره کرد. با این حال خشکشدن دریاچه با توجه به جهت شمال باختری وزش باد غالب می‌تواند تأثیرات مخربی از جمله شورشدن و مشکلات زیست محیطی بر زمین‌ها و مناطق خاوری دریاچه به همراه داشته باشد. همچنین با توجه به ارزش قابل توجه گردشگری و اکولوژیکی دریاچه (منافی و حیاتی، ۱۳۸۹؛ نیری، ۱۳۹۲)، لزوم حفاظت و حراست طبیعی از دریاچه، هم از جهت کمی (وسعت دریاچه) هم به جهت کیفی (کیفیت آب دریاچه) به لحاظ وجود شروط ۳۰۰ محدود‌کننده غیر زیستی مانند شوری بالا تا حد گرم در لیتر و دمای آب نسبتاً بالا، در بر دارنده آرتمیا پارتنوزنیکا^۱ (حافظیه، ۱۳۸۱: ۱۱) از اهمیت دوچندان برخوردار است.

مقایسه نتایج دیگر پژوهش‌ها در این زمینه نشان می‌دهد، روند کاهشی مساحت دریاچه‌ها و تالاب‌های ایران به ویژه در وضعیت بحرانی (مهسافر و همکاران، ۱۳۸۹) به امری نسبتاً محتمل و عادی تبدیل شده است. کاهش سطح ارتفاع آب در چند دهه گذشته (آل شیخ و همکاران، ۱۳۸۴؛ رسولی و همکاران، ۱۳۸۷) و خطر خشکشدن کامل پهنه‌های آبی دائمی

غريب‌رضا، محمدرضا و احمد معتمد (۱۳۸۳). بررسی تغییرات تپه‌های ماسه‌ای ساحلی استان سیستان و بلوچستان از سال ۱۳۴۶ تا ۱۳۷۲ پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۵۰، صص ۴۸-۳۵.

فاطمی، باقر و یوسف رضایی (۱۳۸۹). مبانی سنجش از دور چاپ دوم، تهران، انتشارات آزاده.

فياضي، فرج‌اله و ديگران (۱۳۸۶). پيشنهاد تغييرات جزئي در نمودار تکامل شورابه، ارائه شده توسط اگوسترو هاردي با بررسی شورابه دریاچه مهارلو، علوم زمين، سال شانزدهم، شماره ۶۳، صص ۱۰-۱.

فيضي‌زاده، بختيار و محمود حاجي ميرحيمى (۱۳۸۷). آشكارسازی تغییرات کاربری اراضی با استفاده از روش طبقه‌بندی شیء گرا (مطالعه موردی: شهرک اندیشه)، همايش ژئوماتيک، صص ۱۰-۱.

فهرودي‌تالي، منيژه و ديگران (۱۳۹۰). شناسايي پهنه‌های رسوبي ناشی از تحولات اقليمي در پلائيه مهارلو با بكارگيري تكنيك PCA و شاخص OIF. مطالعات جغرافيا مناطق خشک، سال اول، شماره ۳، صص ۳۶-۲۱.

محمدی يگانه، بهروز و ديگران (۱۳۹۲). اثرات کاهش سطح آب دریاچه اروميه در اقتصاد کشاورزی روستاهای پيرامون (مطالعه موردی: دهستان مرحمت‌آباد شمالی، شهرستان مياندوآب)، جغرافيا و مخاطرات محيطي، شماره پنجم، صص ۷۱-۵۵.

منافي ملايوسفي، مرضيه و باب الله حياتي (۱۳۸۹). برآورد ارزش تفرجي دریاچه مهارلو شيراز با استفاده از روش ارزش گذاري مشروط، نشرية محيط زیست طبیعی، مجله منابع طبیعی ايران، دوره ۶۳، شماره ۳، صص ۳۰-۲۹۱.

مهساfer، حميد و ديگران (۱۳۸۹). اثرات تغيير اقليم بريلان آبي دریاچه اروميه، تحقيقات منابع آب، سال هفتم، شماره ۱، صص ۵۸-۴۷.

نعمي نظام‌آبادي، على و ديگران (۱۳۸۹). پايش تغييرات خط ساحلي و لندرفorm‌های ژئومورفولوژيکی خلیج فارس با استفاده از تكنيك سنجش از دور و سیستم اطلاعات جغرافیایی (مطالعه موردی: منطقه ساحلی عسلویه)، مجله فضای جغرافیایی، سال دهم، شماره ۳۰، صص ۶۱-۴۵.

نيري، زهرا (۱۳۹۲). احيائي منظر تفريجي دریاچه مهارلو، منظر، شماره ۲۲، صص ۲۱-۱۸.

خاکسار، کاوه و همكاران (۱۳۸۵). تعیین حساسیت سازنده‌های زمين شناسی حوضه آبريز مهارلو به فرسایش، علوم زمين، سال شانزدهم، شماره ۶۲، صص ۱۴-۱-۱.

رسولي، على‌اکبر (۱۳۸۷). مبانی سنجش از دور کاربردي با تأکيد بر پردازش تصاویر ماهواره‌اي. تبريز، انتشارات دانشگاه تبريز.

رسولي، على‌اکبر و شيرزاد عباسيان (۱۳۸۸). تحليل مقدماتي سري‌های زمانی تراز سطح آب دریاچه‌ای ارومیه، نشریه جغرافيا و برنامه‌ریزی، سال ۱۴، شماره ۲۸، صص ۱۶۵-۱۳۷.

رسولي، على‌اکبر و همكاران (۱۳۸۷). پايش نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه با پردازش تصاویر ماهواره‌اي چند سنجنده‌های و چند زمانه‌اي، فصلنامه مدرس علوم انساني، دوره ۱۲، شماره ۲، صص ۷۱-۵۳.

رنجبر، محسن و فاضل ايرانمنش (۱۳۹۰). مرفوديناميک ساحلي و تغييرات دوره‌اي شمال دريابي عمان (تالاب‌های جزر و مدي سواحل شرقی تنگه هرمز)، فصلنامه جغرافيا، سال نهم، شماره ۳۱، صص ۲۵۴-۲۳۵.

زمريان، محمد جعفر و همكاران (۱۳۹۱). تحليل لندرفorm‌های هيذر و مورفولوژيک حوضه آبريز دریاچه مهارلو بر مبنای روابط تعاملی فرایندهای مورفوتكتونيك، مورفوكليماتيك و هيذر و مورفيك، مجلة جغرافيا و توسيعه ناحيه‌اي، سال دهم، شماره ۱۹، صص ۷۰-۴۷.

سفایانیان، علي‌رضا (۱۳۸۸). بررسی تغييرات کاربری اراضی محدوده شهر اصفهان با استفاده از تكنيك آشكارسازی برداري تغييرات طی سال‌های ۱۳۶۶ تا ۱۳۷۷، علوم آب و خاک (علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی)، سال سیزدهم، شماره ۴۹، صص ۱۶۴-۱۵۳.

شایان، سیاوش و مهدی جنتی (۱۳۸۶). شناسايي نوسانات مرز پيرامونی و ترسیم نقشه پراکنش مواد معلق دریاچه ارومیه با استفاده از تصاویر ماهواره‌اي (سنجدنده‌هاي LISSIII)، پژوهش‌های جغرافیایی، شماره ۶۲، صص ۳۹-۲۵.

ضيائيان فيروزآبادي، پرويز و همكاران (۱۳۸۹). تهيه نقشه لندرفorm و جزر و مد ساحل شهرستان بوشهر با استفاده از GPS، RS، GIS، CRZ، (GIS)، فصلنامه مدرس علوم انساني، دوره ۱۴، شماره ۱، صص ۲۳۴-۲۱۳.

جغرافیا و آمیش شهری- منطقه‌ای، سال پنجم، شماره ۱۴، بهار ۱۳۹۴

Xiaolu, S., Bo, C., (2011). Change Detection Using Change Vector Analysis from Landsat TM Images in Wuhan, Procedia Environmental Sciences, No. 11, P: 238 – 244.

یمانی، مجتبی و دیگران (۱۳۹۰). بررسی تغییرات دورهای خط ساحلی شرق تنگه هرمز با استفاده از تکنیک‌های سنجش از دور، پژوهش‌های فراسایش محیطی، شماره ۴، صص ۵-۲۲

Artis, D. A., and Carnahan, W. H. (1982). Survey of emissivity variability in thermography of urban areas. *Remote Sensing of Environment*, No 12, P: 313– 329.

Duan, Z., Bastiaanssen, W.G.M. (2013). Estimating water volume variations in lakes and reservoirs from four operational satellite altimetry databases and satellite imagery data, *Remote Sensing of Environment*, Vol 134, P: 403–416.

<http://earthexplorer.usgs.gov>

<http://www.landcover.org>

Landsat Project Science Office (2002). Landsat 7 Science Data User's Handbook URL: http://ltpwww.gsfc.nasa.gov/IAS/handbook/handbook_toc.html.

Lu, D., P. Mausel, E. Brondi'zio and E. Moran (2004). Change detection techniques, *Int. J. Remote Sensing*, VOL. 25, No. 12, p: 2365–2407.

Rouse, J.W., R.H. Haas, J.A. Schell, and D.W. Deering, (1973). Monitoring Vegetation Systems in the Great Plains with ERTS, Third ERTS Symposium, NASA SP-351, P: 309-317.

Sima, S., Ahmadalipour, A. Tajrishy, M. (2013). Mapping surface temperature in a hyper-saline lake and investigating the effect of temperature distribution on the lake evaporation, *Remote Sensing of Environment*, Vol 136, P: 374–385

Sima, S., Tajrishy, M. (2013). Using satellite data to extract volume-area-elevation relationships for Urmia Lake, Iran, *Journal of Great Lakes Research*, Vol 39, P: 90–99.

Singh, A., Seitz, F., Schwatke, C. (2012). Inter-annual water storage changes in the Aral Sea from multi-mission satellite altimetry, optical remote sensing, and GRACE satellite gravimetry, *Remote Sensing of Environment*, Vol 123, P: 187–195.

Sobrino, A., Juan, C., Jiménez-Muñoz. And Leonardo Paolinib, (2004). Land Surface temperature Retrieval from LANDSAT TM 5, *Remote Sensing of Environment*, No 90, P: 434-440.

Trumpickas, J., Shuter, B J., Minns, C K. (2009). Forecasting impacts of climate change on Great Lakes surface water temperatures, *Journal of Great Lakes Research*, Vol 35, P: 454–463